Доходи без мит: фіскальний устрій вільного порту

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Опій як опора державних фінансів

Коронна колонія успадкувала фіскальну модель вільного порту. Вона не стягувала мит із загальної торгівлі й фінансувалася здебільшого з акцизних надходжень, насамперед від опію. У XIX столітті опій забезпечував понад половину доходів Стрейтс-Сетлментс. Навіть на початку 1920-х років урядовий продаж опію давав близько трьох чвертей акцизних надходжень і 55 % усіх доходів.[1]

На початку XX століття система змінила форму. Після того як Опійна комісія Стрейтс-Сетлментс (Straits Settlements Opium Commission) 1907–1908 років дослідила проблему залежності, уряд 1909 року скасував опіумний відкуп. Торгівлю він перебрав як пряму монополію з державними роздрібними крамницями.[2] Ця

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

зміна усунула відкупників, синдикати яких описано в частині A, але зробила продавцем наркотику сам уряд. 1925 року колоніальний скарбник Артур Мік Паунтні (Arthur Meek Pountney) розробив Резервний фонд заміщення опійних доходів (Opium Revenue Reserve Replacement Fund). Він стартував із 30 млн доларів і мав поступово заступити опійні доходи завдяки складному зростанню своїх інвестицій.[3] Цей фонд — ранній приклад того, як колоніальний уряд накопичував інвестиційний резерв, щоб замінити непевне джерело доходів. Ця ідея згодом повернулася в значно більшому масштабі в резервах під управлінням GIC і Temasek, які розглянуто в частині D.

Тривалий опір прибутковому податку

Купці Сінгапуру рішуче захищали фіскальну модель вільного порту. 1860 року уряд у Калькутті відкликав пропозицію місцевого губернатора запровадити прибутковий податок, після того як купці успішно відбили спробу стягувати портові збори. Друга пропозиція 1910 року так і не вийшла за межі законопроєкту через запеклий спротив європейських і купецьких кіл.[4]

Зламати опір вдалося лише війні. 1917 року ухвалили Ордонанс про воєнний податок (War Tax Ordinance), щоб фінансувати внески на імперські воєнні видатки. Його кілька років поспіль ухвалювали знову, а 1922 року скасували. Постійний Ордонанс про прибутковий податок (Income Tax Ordinance) набрав чинності 1947 року. Він наслідував Типовий ордонанс про прибутковий податок для колоніальних територій (Model Colonial Territories Income Tax Ordinance) 1922 року з положеннями, адаптованими з

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

британського Закону про прибутковий податок 1945 року.[5] Від цього ордонансу походить чинний Закон про прибутковий податок Сінгапуру (Income Tax Act).

Фіскальна політика як чинник конкурентоспроможності

Фіскальна історія коронної колонії показує, наскільки глибоко вкорінений низькоподатковий характер Сінгапуру. Майже півтора століття після заснування порт обходився без мит на загальну торгівлю і, за винятком Першої світової війни, без прибуткового податку. Купці вважали і те, і те загрозою для конкурентоспроможності порту. Вони використовували свій вплив у Законодавчій раді та в Лондоні, щоб цьому опиратися. Коли після Другої світової війни прибутковий податок усе ж запровадили, ставки були помірними.

Сучасна податкова політика Сінгапуру продовжує цю традицію: низькі ставки податку на прибуток компаній і податку на доходи фізичних осіб, податкові стимули для фінансової та торговельної діяльності, опора на податки на споживання й дохідність державних інвестицій. У частинах E і G розглянуто стимулювальні програми для сімейних офісів, керуючих фондами та торговельних домів. Їхня логіка була помітна вже у фіскальному устрої коронної колонії: торгівля має нести якомога менше податків, а держава має фінансуватися з інших джерел.

Примітки

1. Diana S. Kim, “The Sticky Problem of Opium Revenue”, *BiblioAsia*, т. 16, вип. 3, жовтень–грудень 2020 р.: у XIX столітті опій давав

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

понад 50 % доходів Стрейтс-Сетлментс; на початку 1920-х років урядовий продаж опію становив 75 % акцизних надходжень і 55 % усіх доходів. ↩

2. Diana S. Kim, “The Sticky Problem of Opium Revenue”, *BiblioAsia*, жовтень–грудень 2020 р.: Опійна комісія 1907–1908 років; скасування опіумного відкупу 1909 року та перехід до прямої урядової монополії через державні роздрібні крамниці. ↩

3. Diana S. Kim, “The Sticky Problem of Opium Revenue”, *BiblioAsia*, жовтень–грудень 2020 р.: Opium Revenue Reserve Replacement Fund, розроблений Артуром Міком Паунтні 1925 року, з початковим капіталом 30 млн доларів. ↩

4. Стаття з історії прибуткового податку в Сінгапурі, *Singapore Journal of Legal Studies* [2007] 1–24: пропозицію 1860 року відкликали після того, як купці опиралися портовим зборам; пропозиція 1910 року “failed to progress beyond the Bill stage when violent opposition by European and mercantile interests proved too strong”. ↩

5. *Singapore Journal of Legal Studies* [2007] 1–24: War Tax Ordinance 1917 року, що його ухвалювали знову аж до скасування 1922 року; новий Income Tax Ordinance набрав чинності 1947 року за зразком Model Colonial Territories Income Tax Ordinance 1922 та UK Income Tax Act 1945. ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.